

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., v právní věci

žalobce: **T. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Erikem Janíkem
sídlem náměstí T. G. Masaryka 2957/9a, 690 02 Břeclav

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 6. 2022, č. j. 18561/22/5000-10612-713033,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil dva platební výměry na odvod za porušení rozpočtové kázně (č. 31/2016 a č. 30/2016) ze dne 16. 2. 2016, jimiž Finanční úřad pro Kraj Vysočina (dále též „správce daně“) vyměřil žalobci jednak odvod do státního rozpočtu ve

výši 1 215 000 Kč, jednak odvod do Národního fondu ve výši 6 885 000 Kč (tedy celkem odvod ve výši 8 100 000 Kč), a to ve vztahu k dotaci poskytnuté mu na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. 76-13/5.3NM02-811/13/61200 ze dne 13. 6. 2013, změněného Dodatkem č. 1, č. j. D1/76-13/5.3NM02-811/13/61200 a Dodatkem č. 2, č. j. D2/76-13/5.3NM02-811/13/61200 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“), v celkové maximální výši 16 000 000 Kč, na řešení projektu „*Rekonstrukce objektu Holubí Zhoř*“ (dále také „Zakázka“). Předmětem sporu byla tři kontrolní zjištění správce daně.

2. Proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „soud“), který rozsudkem ze dne 1. 7. 2021, č. j. 29 A 52/2017-104, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Soud se neztotožnil s hodnocením žalovaného stran *kontrolního zjištění* č. 3. Žalovaný posléze vydal nové rozhodnutí ze dne 10. 6. 2022, č. j. 18561/22/5000-10612-713033 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které je předmětem tohoto řízení.
3. Dle *kontrolního zjištění* č. 1 žalobce nerealizoval projekt v souladu s žádostí o poskytnutí dotace, která byla podkladem rozhodnutí o poskytnutí dotace, a nezajistil financování nákladů projektu podle rozpočtu a harmonogramu projektu. V žádosti o platbu za 1. etapu projektu pak byly vykázány vyšší způsobilé výdaje, než jaké ve skutečnosti vznikly (rekonstrukce podlah, dodávka plastových oken). Uvedeným postupem žalobce porušil hlavu I čl. II odst. 1 písm. a), c) rozhodnutí o poskytnutí dotace.
4. Podle *kontrolního zjištění* č. 2 žalobce v rámci řešení projektu zadával zakázku „*Rekonstrukce objektu Holubí Zhoř*“, v jejímž rámci neoprávněně vyloučil jednoho z uchazečů z účasti na zadávacím řízení. Toto zadávací řízení bylo provedeno diskriminačně a nebyl dodržen rovný přístup ke všem uchazečům. Došlo tak k porušení hlavy I čl. II odst. 2 písm. d) rozhodnutí o poskytnutí dotace a odstavce 3 části *Obecné principy* Pravidel pro výběr dodavatelů.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

5. Žalovaný předmětnou věc nesprávně posoudil po právní stránce, nerespektoval právní názor vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 1. 7. 2021 č. j. 29 Af 52/2017-104 (dále také „rozsudek 29 Af 52/2017“ či „zrušující rozsudek“), nově stanovil odvod jen s odkazem na trestní rozsudek, což má za následek nezákonnost rozhodnutí o odvolání, neboť žalobou napadené rozhodnutí je odůvodněno zcela novými skutečnostmi a převážně vychází ze závěrů z vydaných trestních rozsudků – rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 11. 2020 č. j. 50 T 7/2016-5584 (dále také „rozsudek 50 T 7/2016“) a rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2021 č. j. 4 To 10/2021-5694 (dále také „rozsudek 4 To 10/2021“, souhrnně „trestní rozsudky“). Žádné konkrétní důkazy však neprovádí. Postup žalovaného je v rozporu s obecnou zásadou dokazování dle § 92 daňového řádu. Uvádění zcela nových skutečností s výší odvodu 100 % nelze považovat za realizaci apelačního principu. Žalovaný měl dodržet kontinuitu skutku, tedy stav, pro který bylo zahájeno řízení u správce daně, zachovat v nezměněném procesu. Žalovaný neměl o věci rozhodovat, dokud nebude Nejvyšším soudem rozhodnuto o dovolání žalobce.
6. Žalovaný se nevypořádal s námitkami stran podnikatelské historie žalobce.
7. Ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 1: Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce, že rozestavenost stavebních prací a tvrzená nezpůsobilost výdajů nebyla dostatečně zjištěna a prokázána. Závěr žalovaného o nezpůsobilosti výdajů vztahujících se ke kontrolnímu

zjištění z důvodu nižší prostavěnosti je nesprávný. Žalobce považuje za neoprávněnou také penalizaci ohledně dodání plastových oken.

8. Ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 2: Žalovaný nesprávně vytknul žalobci, že zadávací řízení na Zakázku bylo provedeno diskriminačně a nebyl dodržen rovný přístup ke všem uchazečům, čímž došlo k porušení rozpočtové kázně, žalovaný se totiž vůbec nezabýval namítanou mimořádně nízkou cenou uchazeče. Žalobce nesouhlasí s posouzením žalovaného, že odvod ve výši horní hranice 20 % je adekvátní vzhledem k tomu, že převažují okolnosti hovořící silně v neprospěch žalobce. Žalovaný měl přihlídnout k tomu, že dle znaleckého posudku cenová nabídka nebyla v pořádku. Uchazeč nevznsl proti vyřazení nabídky námitky. Žalobce je však přesvědčen, že odvod na samé horní hranici sazby je podle něj nepřiměřeně přísný.
9. Žalobce navrhuje zrušit napadené rozhodnutí pro nezákonnost a vady řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrvává na svém právním závěru a odkazuje na správní spis. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobní námitky jsou z větší části totožné s námitkami uvedenými v odvolání, odkazuje žalovaný na napadené rozhodnutí. Dále žalovaný stručně zrekapituloval skutkový stav.
11. S námitkou nerespektování rozsudku Krajského soudu se žalovaný dostatečně vypořádal již v napadeném rozhodnutí, přičemž zohlednil závěry vyslovené ve zrušujícím rozsudku. Žalovaný dále postupoval v souladu s § 115 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“). Lze tak v odvolacím řízení napravit vady prvostupňového rozhodnutí.
12. Zásadní jsou skutkové okolnosti vyplývající z předmětného spisového materiálu, na nichž jsou závěry daňových orgánů založeny. Těmito okolnostmi byly v daném případě i rozsudky vydané v souvislosti s trestním stíháním žalobce. Dle § 93 odst. 2 daňového řádu může správce daně využít v daňovém řízení jako důkazní prostředky i podklady předané správci daně jinými orgány veřejné moci, které byly získány pro jimi vedená řízení. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) je použití důkazů z trestního řízení při splnění určitých podmínek přípustné. Žalovaný na závěrech vyplývajících z rozsudků trestního řízení stavěl úvahy, nicméně vycházel ze všech zásadních skutkových okolností. Žalovaný se v části svého rozhodnutí odchýlil od závazného právního názoru uvedeného ve zrušujícím rozsudku, což nebylo způsobeno nerespektováním právního názoru krajského soudu, nýbrž změnou skutkových zjištění, která s předmětným řízením souvisela. Za této situace je prolomení vázanosti právním názorem krajského soudu možné. Žalovanému nepřísluší předjímat rozhodnutí soudního přezkumu stran předmětných trestních rozsudků.
13. Postup žalovaného nebyl rozporu s obecnou zásadou dokazování dle § 92 daňového řádu a také v rozporu s apelačním principem. Žalobce měl možnost se vyjádřit ke skutečnostem zjištěným v rámci odvolacího řízení. Žalovaný byl oprávněn nově stanovit odvod v částce celé poskytnuté dotace, a to za podvodné jednání žalobce, neboť ten v žádosti uvedl nepravdivé a zkreslené údaje. Žalovaný upustil od odvodu vyměřeného ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 3, neboť v tomto případě nedošlo k porušení rozpočtové kázně.
14. Žalovaný se zabýval podnikatelskou historií žalobce, konkrétně s jeho zkušenostmi v kovovýrobě. Žalovaný svůj závěr týkající se porušení rozpočtové kázně opřel právě o skutečnosti týkající se uvedeného zpracování zkreslených a nepravdivých informací do

žádostí. Je zarážející, že žalobce sám neuvedl skutečné a pravdivé údaje o jeho podnikatelské historii a zapracoval do žádosti zkreslené a nepravdivé informace a uvedl tak poskytovatele dotace v omyl. Byl to tedy žalobce, kdo si vybral způsob podvodného jednání při žádosti o dotaci, namísto toho, aby o dotační prostředky zažádal se sdělením pravdivého stavu o jeho podnikatelské historii. Z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, co žalovaného vedlo k jeho závěrům.

15. Ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 1 odkazuje žalovaný na napadené rozhodnutí. Zásadním důkazem zde je protokol z místního šetření. Protokol byl podepsán všemi zúčastněnými osobami. Proti jeho obsahu nebyly výhrady. Přílohou protokolu byl soupis jednotlivých místností rekonstruovaného objektu, kde byl detailně popsán stav rozestavenosti předmětných stavebních prací. K datu 13. 3. 2014 nebyly v místnostech č. 119 (příruční sklad), č. 121 (montážní dílna), č. 122 (dílna), č. 123 (kovárna), č. 124 (montážní dílna), č. 125 (montážní dílna), č. 126 (hospodářství) a č. 127 (vodárna) provedeny žádné práce na rekonstrukci podlahové vrstvy. Objem skutečně provedených prací na podlahové vrstvě činí částku ve výši 1 145 151,69 Kč. Pouze tuto částku lze specifikovat jako způsobilý výdaj 1. etapy projektu a nárokovat pro výplatu stanoveného procentního podílu dotace. Částka ve výši 377 171,91 Kč, tj. rozdíl mezi nárokovanou částkou a skutečně způsobilou, je nezpůsobilým výdajem. Žalobce nedoložil žádné důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení. Námitkou dodání plastových oken se žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí zabýval.
16. Žalobce pouze vytrhává jednotlivé části napadeného rozhodnutí z kontextu a snaží se pouze zmást správce daně, žalovaného, potažmo i soud a odpoutat pozornost od rozhodných skutečností. Přestože neustále rozporuje závěry žalovaného, na podporu svého tvrzení nic nedokládá.
17. Ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 2 rovněž žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Argumentu stran procentuálního odvodu nelze přisvědčit. Žalobce v podstatě až ex post doplňuje důvody pro vyloučení výše uvedené nabídky. Ty však nejsou uvedeny ve Zprávě ze zadávacího řízení, tedy ve vlastní písemnosti žalobce. Navíc v zadávací dokumentaci nebyl uveden jiný požadavek žalobce pro detailnější zpracování nabídky. Žalovaný setrvává na názoru, že zadávací řízení bylo provedeno diskriminačně a nebyl dodržen rovný přístup ke všem uchazečům. Není pravdou, že by se žalovaný procentuální sazbou odvodu nezabýval. Cena byla stanovena jako jediné hodnotící kritérium v zadávacím řízení a zvoleným postupem žalobce došlo k vyloučení uchazeče s nejnižší nabídkovou cenou ze Zakázky.
18. Odvody stanovené správcem daně za kontrolní zjištění č. 1 a č. 2 již vůbec nebyly v napadeném rozhodnutí započteny, a to právě s ohledem na Hlavu II, článek 3, odst. 5 rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobci byl na základě napadeného rozhodnutí stanoven odvod dle ust. § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, v rozhodném období (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), tj. v částce porušení rozpočtové kázně, tj. v částce celé poskytnuté dotace, tj. ve výši 8 100 000 Kč (100 % z 8 100 000 Kč), a to za podvodné jednání žalobce, neboť tento zcela záměrně uvedl do žádostí o dotaci nepravdivé a zcela zkreslené údaje.
19. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

20. Usnesením Nejvyššího soudu, který žalobce zdejšímu soudu předložil v doplnění žaloby, došlo k přerušení výkonu trestních rozsudků. Postup žalovaného je nezákonný, své rozhodnutí staví na informacích z trestních rozsudků. Jen s obecným odkazem na nepravdivé údaje v žádostech o dotaci, bez dokazování těchto skutečností, uplatňuje žalovaný odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 100% poskytnuté dotace. Usnesením ze dne 27. 7. 2022 č. j. 5 Tdo 1132/2021-5878 byly trestní rozsudky zrušeny. Rozhodnutí žalovaného je tak nezákonné.
21. Žalovaný stále dostatečně neprokázal zákonnost svého postupu spočívající v nerespektování závazného názoru soudu vysloveného ve zrušujícím rozsudku č. j. 29 Af 52/2017-104. Stav, pro nějž bylo zahájeno řízení u správce daně, je nutné v nezměněném procesu zachovat, tak aby bylo nakonec o totožném skutku zákonným způsobem opět žalovaným rozhodnuto. Není možné závazné stanovisko soudu obejít tím, že žalovaný odůvodní své rozhodnutím pouze existencí trestních rozsudků.
22. Z judikatury NSS plyne, že listiny z trestních spisů lze použít při přezkumu a doplnění skutkových zjištění, tedy při ověření správnosti skutkových zjištění za situace, kdy byly zjišťovány stejné skutkové okolnosti jak v trestním, tak v i daňovém řízení. Žalovaný však trestní rozsudky k žádnému prověřování skutečností ze správního spisu neužil. Daňové orgány dokazování o porušení rozpočtové kázně uváděním nepravdivých údajů neprováděly a žalovaný pouze přebral části výroků trestních rozsudků. Žalovaný dále poukazuje na apelační princip a zdůrazňuje, že prvostupňové a odvolací řízení tvoří jeden celek. Dle žalobce nemůže tato zásada být vykládána tak, že v odvolacím řízení může platební výměr za porušení rozpočtové kázně žalovaný potvrdit z úplně jiných důvodů, než jak to učinil správce daně. Tímto došlo k omezení práv žalobce, který neměl možnost na tyto závěry reagovat v řízení u prvostupňového orgánu a v rámci kontrolních zjištění před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný měl vyčkat, zda bude či nebude vykonatelnost trestních rozsudků přerušena a tím předejít opětovnému přezkumu rozhodnutí v soudním řízení.
23. Žalovaný svůj závěr o porušení rozpočtové kázně opřel o skutečnosti týkající se zpracování zkreslených a nepravdivých informací do žádosti, které žalobce prohlásil za pravdivé. Dotčená fakta byla předmětem hodnocení ze strany poskytovatele dotace. Ze strany poskytovatele dotace nebylo vůbec vyžadováno, aby žadatel o dotaci měl podnikatelskou historii v podporovaném oboru. Žalovaný netvrdí a neprokazuje, které konkrétní informace v žádostech byly předmětem hodnocení. V tomto kontextu se nemůže žalovaný odvolávat na trestní rozsudky, ty jsou zrušeny.
24. Nelze souhlasit s tím, že to, že cena byla stanovena jako jediné hodnotící kritérium, je přítěžující okolností. Že nabídková cena byla velmi podhodnocena, je zřejmé z předloženého znaleckého posudku. Odvod v horní hranici rozpětí je nepřiměřeně přísný.

V. Posouzení věci

25. Krajský soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

26. Soud v souladu s §75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nemohl tedy přihlídnout k replice žalobce, ve které uvedl nové skutečnosti ohledně trestního řízení v související věci. Ve věci bylo vydáno usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2022, č.j. 5 Tdo 1132/2021-5878, kterým byl zrušen rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 5. 2021, sp.zn. 4 To 10/2021 ohledně obviněných Ing. A. K. a T. K., tedy žalobce, jakož i všechna další, obsahově navazující rozhodnutí, tedy i rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 11. 2020, sp. zn. 50 T 7/2016.
27. Ze spisového materiálu vyplynulo, že žalobci byla poskytnuta Ministerstvem průmyslu a obchodu České republiky (dále jen „poskytovatel dotace“), dotace v celkové výši 16 000 000 Kč.
28. Žalobcem bylo provedeno zadávací řízení dotace na stavební práce s názvem „*Rekonstrukce objektu Holubí Zhoř*“. Příjemce dotace nebyl zadavatelem podle § 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Zakázka byla realizována mimo režim tohoto zákona, byl však povinen postupovat podle Pravidel pro výběr dodavatelů č. j. 10596/11/08100 (dále jen „Pravidla pro výběr dodavatelů“).
29. Podle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech se rozumí *neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, porušení účelu nebo podmínek, za kterých byly prostředky zařazeny do státního rozpočtu nebo přesunuty rozpočtovým opatřením a v rozporu se stanoveným účelem nebo podmínkami vydány; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.*
30. Podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech řízení o odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci může poskytovatel zahájit, došlo-li po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta, byly neúplné nebo nepravdivé.
31. Podle § 44 odst. 1 písm. j) zákona o rozpočtových pravidlech je porušením rozpočtové kázně *porušení povinnosti stanovené právním předpisem, rozhodnutím nebo dohodou o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, které přímo souvisí s účelem, na který byla dotace nebo návratná finanční výpomoc poskytnuta a ke kterému došlo před přijetím peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv a které trvá v okamžiku přijetí prostředků na účet příjemce; prvním dnem porušení rozpočtové kázně je den jejich přijetí příjemcem; penále za porušení rozpočtové kázně se počítá ode dne následujícího po dni, do kterého měl příjemce na základě platebního výměru odvod uhradit.*
32. Podle § 44a odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech je fyzická osoba nebo právnická osoba jiná než stát, která porušila rozpočtovou kázeň, povinna provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu odvod za porušení rozpočtové kázně do a) *státního rozpočtu, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky podle § 44 odst. 2 písm. j), nebo jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. i) nebo j); b) státního fondu, jestliže není státním fondem a porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky poskytnuté z tohoto státního fondu, mimo prostředky poskytnuté ze státního fondu na*

programy nebo projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie, které jsou státním fondem označeny jako prostředky odpovídající spolufinancování z rozpočtu Evropské unie; c) státních finančních aktiv, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky poskytnuté ze státních finančních aktiv; d) Národního fondu, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky poskytnuté z Národního fondu, nebo tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky podle § 44 odst. 2 písm. d) nebo f) nebo prostředky poskytnuté ze státního fondu na programy nebo projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie, které jsou státním fondem označeny jako prostředky odpovídající spolufinancování z rozpočtu Evropské unie nebo jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. i) nebo j); e) rezervního fondu organizační složky státu, která jí poskytla dotaci nebo návratnou finanční výpomoc, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) tím, že neoprávněně použila nebo zadržela peněžní prostředky podle § 44 odst. 2 písm. b) nebo h).

33. Žalovaný se nejdříve vyjadřuje trestním rozsudkům. V bodě [35] napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že si je plně vědom vázanosti právním názorem Krajského soudu vysloveném v rozsudku 29 Af 52/2017 a všech souvisejících skutečností z toho vyplvajících, má však za to, že existence odsuzujícího pravomocného rozsudku 50 T 7/2016, ve znění rozsudku 4 To 10/2021, hraje zásadní roli při posuzování předmětného projektu jako takového, neboť tento zcela mění skutkový stav, a nesmí být opomenut. Žalovaný tak s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2021, č. j. 51 Af 3/2019-65, považuje odchýlení se od závazného právního názoru zdejšího soudu ve zrušujícím rozsudku za oprávněný.
34. S ohledem na informace z trestních rozsudků, tedy získání dotace podvodným způsobem, tj. zcela záměrného uvedení do žádostí o dotaci nepravdivé a zcela zkreslené údaje, potvrzené čestným prohlášením, došlo dle žalovaného k neoprávněnému použití všech vyplacených peněžních prostředků dle ust. § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech a tím k porušení rozpočtové kázně ust. § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, tj. v částce porušení rozpočtové kázně, tj. v částce celé poskytnuté dotace, tj. ve výši 8 100 000 Kč. (100 % z 8 100 000 Kč). Žalovaný neuvedl, v jaké přesné částce by měly být odvody u jednotlivých kontrolních zjištění (pouze u kontrolního zjištění č. 2 uvádí 20 % z částky dotace), neboť na základě trestních rozsudků stanovil odvod v celé výši poskytnuté dotace.
35. Zdejší soud souhlasí se žalovaným v tom, že se může od závazného názoru soudu odchýlit, pokud k tomu je vážný důvod. Žalobce namítá, že žalovaný závazný názor krajského soudu nerespektoval a napadené rozhodnutí odůvodnil zcela novými skutečnostmi. Nutno akcentovat, že odvolací řízení je ovládáno apelačním principem, pročez žalovaný jako odvolací orgán smí vlastním dokazováním doplnit (a to i výrazným způsobem) proces dokazování započatý u správce daně. Vady prvostupňového rozhodnutí či postupu správce daně musí napravit odvolací orgán (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007-75). Tyto skutečnosti jsou odrazem nemožnosti odvolacího orgánu zrušit a vrátit věc správci daně k novému řízení v případě zjištění pochybení správce daně v prvostupňovém řízení nebo vad napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 31. 10. 2018, č. j. 65 Af 111/2016-52). Listiny z jiných řízení mohou být podkladem pro rozhodnutí, mohl-li se žalobce s nimi seznámit a dostaly-li se do sféry daňových orgánů zákonným způsobem (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007-119). Žalovaný tedy mohl přihlédnout i k trestním rozsudkům (§ 93 odst. 2

daňového řádu). Nelze spatřovat pochybení v postupu žalovaného, neboť ten při zjištění nových skutečností (vydání pravomocných trestních rozsudků) postupoval správně, neboť v souladu s § 115 odst. 2 daňového řádu žalobce seznámil se zjištěnými skutečnostmi a žalobci byla dána lhůta k vyjádření se. Žalobce této možnosti využil. Žalovaný taktéž postupoval v souladu s § 92 daňového řádu.

36. Žalobce dále zpochybňoval stanovení odvodu v celkové výši předmětné dotace. Žalovaný odvod stanovil dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech, tedy v částce, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena – dle žalovaného z trestních rozsudků vyplynulo, že k porušení rozpočtové kázně došlo v celé výši poskytnuté dotace, tedy 100 % z 8 100 000 Kč. V takovém postupu zdejší soud pochybení neshledal, neboť v době rozhodování žalovaného byly trestní rozsudky pravomocné. Z tohoto důvodu nelze spatřovat pochybení ani v tom, že žalovaný o věci rozhodl, aniž by čekal na závěry Nejvyššího soudu stran trestních rozsudků. Námitky žalobce tedy v této části neshledává soud důvodnými.
37. Žalobce dále namítal, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s námitkami podnikatelské historie žalobce. Soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný se k podnikatelské historii vyjádřil v bodech [38] až [42] a [72]. Žalovaný se v uvedených bodech zabýval mimo jiné obsahem žádosti žalobce, v nichž měl uvést, že disponuje letitými zkušenostmi v oblasti kovovýroby a prokazoval portfolio odběratelů; čestným prohlášením; fotokopii zprávy poskytovatele dotace, v níž poskytovatel dotace dotčené skutečnosti hodnotí a nové výrobní činnosti. Žalovaný se také zabýval skutečností, že žalobcem sdělené informace mohly být poskytovatelem dotace hodnoceny pozitivněji, než kdyby zkušenosti v oblasti kovovýroby neměl – to by mohlo dle žalovaného vést ke snížení bodového hodnocení v rámci výběrových kritérií. Námitky žalobce jsou tak nedůvodné.
38. Ke kontrolním zjištěním č. 1 a č. 2 soud uvádí, že tyto již byly předmětem námitek i ve zrušujícím rozsudku 29 Af 52/2017.

Ke kontrolnímu zjištění č. 1

39. Žalobce namítal, že se žalovaný s jeho námitkami ohledně rozestavěnosti stavebních prací a nezpůsobilosti výdajů nevypořádal. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se skutečnostmi stran kontrolního zjištění č. 1 zabýval v bodech [45] až [57]. V procesu schvalování a poskytnutí dotace byla realizace projektu poskytovatelem dotace rozdělena na dvě etapy. Daňové orgány dospěly k závěru, že žalobce v žádosti o platbu za 1. etapu projektu vykázal vyšší způsobilé výdaje, než jaké ve skutečnosti vznikly. Tyto výdaje se týkaly rekonstrukce podlah a dodávky plastových oken. Žalobce byl však povinen zahrnout do vykázaných způsobilých výdajů pro účely žádosti o platbu za 1. etapu pouze již dokončené, vyfakturované a zaplacené práce a dodávky. Je odpovědností příjemce dotace (žalobce), aby jím uplatněné způsobilé výdaje za danou etapu korespondovaly se skutečným stavem, neboť jde o systém zpětného vyplacení na základě žádosti o platbu s vyčíslením způsobilých výdajů a dokladů o jejich úhradách. Dospějí-li daňové orgány k závěru, že do žádosti o platbu za danou etapu byly zahrnuty výdaje za práce či dodávky, které v době podání této žádosti nebyly prokazatelně dokončeny či dodány, tak jak bylo příjemcem dotace tvrzeno, nelze je označit za způsobilé výdaje dané etapy.
40. V otázce *rekonstrukce podlah* byl rozsah provedených prací zjištěný při místním šetření provedeném v rekonstruovaném objektu dne 13. 3. 2014 (tedy téměř tři měsíce po podání žádosti o platbu dotace za 1. etapu), v rámci daňového řízení vedeného se zhotovitelem rekonstrukce STOBOD, s. r. o., IČ: 29197155 (dále jen „STOBOD“). Protokol z tohoto

místního šetření č. j. 457947/14/2913-05400-711336 je v nyní projednávané věci procesně použitelný. Podle § 93 odst. 1 a odst. 2 daňového řádu lze jako důkazních prostředků užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Takto lze jako důkazní prostředky použít i veškeré podklady předané správci daně jinými orgány veřejné moci, které byly získány pro jimi vedená řízení, jakož i podklady převzaté z jiných daňových řízení nebo získané při správě daní jiných daňových subjektů. V dané věci se navíc předmětného místního šetření zúčastnil jak žalobce, tak jeho bratr Ing. A. K. Tito svým podpisem protokolu potvrdili, že zjištění stavu jednotlivých místností je uvedeno v tabulkách, které jsou přílohou protokolu, a že popis stavu budovy a jednotlivých místností byl do protokolu a do jeho příloh zaznamenán za jejich souhlasu (viz str. 5 protokolu). Za této situace lze pozdější zpochybňování tohoto jejich konání a obsahu protokolu hodnotit jako účelové. Z protokolu jednoznačně vyplývá, že v místnostech č. 119 (příruční sklad), 121 (montážní dílna), 122 (dílna), 123 (kovárna), 124 (montážní dílna), 125 (montážní dílna), 126 (hospodářství) a 127 (vodárna) se nachází původní podlaha, z čehož lze dovodit, že v těchto místnostech nebyly ke dni místního šetření provedeny žádné práce na rekonstrukci podlahové vrstvy. Dle zjišťovacích protokolů předložených jako podklad k žádosti o platbu však byly jako způsobilé výdaje vykazovány i práce na podlahové vrstvě v označených místnostech. Z tohoto důvodu byly tvrzené výdaje týkající se rekonstrukce podlahových vrstev těchto místností (resp. v rozsahu jejich podlahové plochy) oprávněně správcem daně ve vztahu k 1. etapě označeny jako nezpůsobilé. Námitka žalobce je tak nedůvodná.

41. Žalobce považuje penalizaci ohledně dodání *plastových oken* za neoprávněnou. Nutno konstatovat, že sám žalobce ještě v podání ze dne 23. 6. 2015 („doplnění k daňové kontrole“) uvedl: *„Okna nebyla dodána v deklarovaném standardu, ale závada byla zjištěna včas ještě v předjímacím řízení a stavební firmou byla poskytnuta sleva ve výši 352 300,- ve 2. etapě“,* přičemž *„[t]ato částka byla již odečtena z fakturace ve 2. Etapě, nemůže ji tudíž FÚ odečítat duplicitně i v 1. etapě“*. Vzhledem k tomu, že tomuto tvrzení odpovídá i obsah dodatku č. 3 ke smlouvě o dílo ze dne 24. 3. 2015, lze následná tvrzení, že předmětná okna byla dodána přesně dle projektové dokumentace, popř. že se jedná o okenní sestavy a nedošlo k zohlednění dalších souvisejících nákladů, za účelová. Zmiňovaným dodatkem došlo na základě změnového listu č. 1 ke snížení celkové ceny díla o částku 3 939 473 Kč bez DPH. V připojeném změnovém listu je ve skupině *OPRAVNÉ POLOŽKY – snížení dodávky* pod položkou Z/01 *„SLEVA – Plastové okno vč. parapetů kompl. kece“* uvedena sleva ve výši 352 300 Kč. Krajský soud nespatřuje v postupu daňových orgánů stran uznatelných výdajů projektu za dodávku plastových oken pochybení, žalovaný se k problematice plastových oken v napadeném rozhodnutí vyjádřil v bodech [52] a [53].
42. Jak již soud uvedl ve zrušujícím rozsudku, nelze nevnímat, že smluvní ceny mohou nabývat různých hodnot, stejně tak ocenění závisí na účelu a použité metodě, přičemž výsledkem by mělo být spíše cenové rozmezí, než konkrétně stanovená jediná „správná“ cena. V této souvislosti nicméně žalovaný správně poukázal na obecné principy způsobilosti výdajů, podle nichž musí být způsobilé výdaje vynaloženy mj. v souladu se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, jinak řečeno způsobilé výdaje by měly být též přiměřené. Zde je nutno upozornit, že správce daně na straně 48 shora zprávy o daňové kontrole poukázal též na zjištění Policie České republiky, že mezi společnostmi ČKV profi s. r. o., která se subdodavatelsky podílela na realizaci rekonstrukce objektu, a společností DECRO BZENEC s. r. o., která předmětná plastová okna vyráběla, byla dodávka a montáž

plastových oken na základě smlouvy o dílo provedena za částku 234 829,80 Kč bez DPH. Toto zjištění nasvědčuje závěru správních orgánů, že jako přiměřenou lze označit konečnou cenu oken dosaženou mezi žalobcem a zhotovitelem STOBOD ve výši 384 000 Kč, nikoli však cenu původní. Na téže straně zprávy o daňové kontrole ostatně správce daně odpověděl negativně i na otázku žalobce, zda součástí původní ceny oken byly i zednické práce.

Ke kontrolnímu zjištění č. 2

43. Předmětem tohoto kontrolního zjištění bylo vyloučení uchazeče PKS INPOS a. s., IČ: 46980059 (dále jen „PKS INPOS“), z účasti na zadávacím řízení zakázky „*Rekonstrukce objektu Holubí Zhoř*“. Soud se ztotožnil, stejně jako ve zrušujícím rozsudku, se závěrem daňových orgánů, že zadávací řízení bylo provedeno diskriminačně a nebyl dodržen rovný přístup ke všem uchazečům. Dotyčný uchazeč byl ze zadávacího řízení vyloučen neoprávněně.
44. Jako důvod pro vyřazení uchazeče z výběrového řízení žalobce ve zprávě z výběrového řízení konstatoval, že jeho nabídka neodpovídala zadání, neboť „*se odkazuje pouze na přílohu zadávací dokumentace č. 4: sítové a technologické rozvody. V této příloze zadavatel projektu specifikuje výrobní linky a základní výkonové parametry strojů. Nabídka neobsahuje výčet přípojných bodů s dimenzací jejich příkonu, na které se výrobní linka bude připojovat po provedení rekonstrukce. Správná dimenzace technologických a sítových rozvodů pro výrobní linku na ocelové konstrukce je klíčovým technickým parametrem.*“ V tomto ohledu však správní orgány správně shledaly, že ze zadávací dokumentace striktně vzato nevyplývala pro uchazeče povinnost stanovit v nabídce počet přípojných bodů a dimenzaci jejich příkonu. V bodě 8) zadávací dokumentace *Požadavky na tvorbu nabídky* žalobce v části *Struktura nabídky* doporučil seřadit nabídku takto:
 - *Krycí list (viz příloha č. 2 – zadávací dokumentace)*
 - *Kvalifikační předpoklady – doložení příslušných dokumentů podle bodu 7 této ZD*
 - *Cenová nabídka*
 - *specifikace rekonstrukce (viz přílohy č. 3-4 – zadávací dokumentace)*
 - *Návrh Kupní smlouvy, [...]*
45. Přílohu č. 4 zadávací dokumentace pak tvořil soubor *Sítové a technologické rozvody*, podle něž musí být tyto rozvody dimenzovány tak, „*aby splňovaly parametry pro připojení Technologické linky na výrobu ocelových konstrukcí. Jedná se o silnoproudé rozvody, slaboproudé rozvody, vzduchotechniku a rozvody tlakového vzduchu [...]*“ s tím, že výrobci jednotlivých zařízení mají „*standardní požadavky na připojení a je možné použít standardní připojovací body a standardní příkony.*“ Soubor dále obsahoval části *Technologická linka na výrobu ocelových konstrukcí* a *Podrobná specifikace parametrů pořizovaných strojů a zařízení* (včetně nákresu *Blokové schéma technologické linky na výrobu ocelových konstrukcí*). V části *Podrobná specifikace (...)* byly popsány jednotlivé bloky technologické linky a jejich strojní vybavení, přičemž pro každý stroj či zařízení byly specifikovány minimální či maximální požadavky na příkon, výkon, ovládací napětí, tlak apod.
46. Jak již soud uvedl ve zrušujícím rozsudku, samotný text zadávací dokumentace je v příslušných ohledech (viz zejména část *Struktura nabídky*) tak strohý, že vede k nejasnosti, jaké jsou přesné požadavky kladené na obsah nabídky. Není zřejmé, zda ve vztahu k součásti nabídky označené jako *specifikace rekonstrukce* je po uchazečích požadováno vypracování projektových dokumentací nebo zda postačí akceptace poměrně podrobných příloh č. 3

(*Projektová dokumentace*) a č. 4 (*Síťové a technologické rozvody*) zadávací dokumentace. Řešení předmětné nejasnosti pak není zřejmé ani z dalších částí zadávací dokumentace. Podle bodu 9) *Způsob hodnocení nabídek* měl zadavatel nejdříve toliko zkontrolovat „požadované technické a stavební specifikace“ a v případě, že uchazeč „splní požadovaná kritéria“, měla být jeho nabídka „dále hodnocena podle jediného kritéria a tím je cena nabídky“ [přičemž dle bodu 8) *Požadavky na tvorbu nabídky*, části *Nabídková cena*, měla být v nabídce uvedena konečná cena za realizaci Zakázky s tím, že „nabídka a tedy i nabídková cena zahrnuje všechny práce, dodávky a služby, které jsou předmětem výběrového řízení“]. Citovanou zadávací dokumentaci tak lze z hlediska uchazeče vyložit tak, že pro podání nabídky postačovalo (vyjma jiných požadavků) akceptovat přílohy č. 3 a č. 4 zadávací dokumentace, přičemž klíčové bylo soustředit se na konečnou nabídkovou cenu. Uchazeč PKS INPOS postupoval přesně takto, uchazeč STOBOD akceptoval přílohu č. 3, k příloze č. 4 zadávací dokumentace však připojil text *Soubor přípojných bodů a jejich dimenzace*. Za této situace žalobce coby zadavatel shledal, že nabídka žalobce PKS INPOS neodpovídá zadání, pročez ji z důvodů citovaných shora vyřadil z výběrového řízení. Nejasnost zadávací dokumentace by však neměla jít k tíži uchazeče. Uchazeč PKS INPOS postupoval v souladu se zadávací dokumentací (tedy způsobem, který je možné ze zadávací dokumentace nepochybně vyvodit). Vyřadil-li žalobce jím podanou nabídku z výběrového řízení, lze dospět k závěru, že nedodržel zásadu rovného přístupu ke všem uchazečům a diskriminoval tohoto uchazeče. Žalobce tedy neměl nabídku uchazeče PKS INPOS z předmětného důvodu vyhodnotit jako nabídku, která nesplnila požadavky uvedené v zadávací dokumentaci. Měl-li by žalobce v dané situaci (kterou sám zavinil nejasnou zadávací dokumentací) za to, že je daná nabídka nedostatečná, mohl si podle bodu 21) Pravidel pro výběr dodavatelů od dotyčného uchazeče vyžádat upřesnění informací.

47. Skutečnost, že uchazeč STOBOD zadávací dokumentaci pochopil jinak a v rámci nabídky připojil k příloze č. 4 zadávací dokumentace text *Soubor přípojných bodů a jejich dimenzace*, není rozhodná. Stejně tak není rozhodné, že uchazeč PKS INPOS proti vyřazení jeho nabídky z výběrového řízení neuplatnil žádné námitky.
48. Dle žalobce se měl žalovaný zabývat mimořádně nízkou cenou uchazeče PKS INPOS. Žalobce také nesouhlasí s posouzením procentuálního odvodu – dle znaleckého posudku nebyla cenová nabídka v pořádku. Soud ve shodě s žalovaným musí akcentovat, že tento důvod pro vyřazení daného uchazeče z výběrového řízení ze zprávy z výběrového řízení neplyne. Kvůli přezkoumatelnosti postupu zadavatele z hlediska dodržení podmínek stanovených právními předpisy (minimálně pak z hlediska dodržení zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace) jsou zadávací řízení poměrně striktně formalizována. Z tohoto důrazu na formální stránku pak plyne i logický důsledek, že pokud dojde k vyřazení konkrétní nabídky, lze se zpětně dovolávat pouze takového důvodu vyřazení, který byl formálně sdělen. Nejinak je tomu i v případě výběrového řízení prováděného v návaznosti na rozhodnutí o poskytnutí dotace podle Pravidel pro výběr dodavatelů. Právě z uvedených důvodů má dle jejich bodu 25) písm. f) zpráva z výběrového řízení obsahovat mimo jiné „seznam vyřazených nabídek včetně konkrétního zdůvodnění jejich vyřazení“. Žalovaný tedy postupoval správně, pokud k žalobcem posláze tvrzenému důvodu pro vyřazení uchazeče PKS INPOS z výběrového řízení spočívajícímu v mimořádně nízké nabídkové ceně nepřihlížel. Ze stejného důvodu se tímto směrem žalobcovy argumentace nezabýval ani soud.

49. Dle žalobce je procentuální odvod ve výši 20 %, tj. na horní hranici rozpětí 5-20 % z částky dotace, nepřiměřeně přísný. K výši odvodu stran kontrolního zjištění č. 2 se žalovaný vyjádřil v bodech [66] až [67] napadeného rozhodnutí. Žalovaným byla potvrzena procentní sazba odvodu stanovená správcem daně, a to na horní hranici, ve výši 20 % poskytovatelem dotace uvedeného rozpětí (5-20 % z částky dotace připadající na výběrové řízení). Daňovými orgány bylo shledáno, že v případě kontrolního zjištění č. 2 jednoznačně převažují okolnosti hovořící silně v neprospěch žalobce – cena byla stanovena jako jediné hodnotící kritérium v zadávacím řízení a zvoleným postupem žalobce došlo k vyloučení uchazeče s nejnižší nabídkovou cenou. Takto stanovený odvod dle žalovaného plně odpovídá závažnosti a významu porušení výše uvedených povinností žalobce. Soud se s názorem žalovaného v této věci ztotožňuje.

VI. Závěr a náklady řízení

50. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
51. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. dubna 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu